

6/10

Izdaja računov

Kateri podatki morajo biti navedeni na računih so naštet v 82. oz. 83. členu ZDDV-1 in ne spreminjajo določil predhodnega ZDDV.

**Podatki
na računih**

Znesek na računih je lahko izkazan v katerikoli valuti, s tem, da mora biti znesek DDV, ki ga je treba plačati, izražen v EUR.

Pri poenostavljenih računih, ki jih davčni zavezanec izdaja na ozemlju Slovenije drugim osebam, kot so davčni zavezanci in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, je dodan podatek o količini in vrsti blaga oziroma obsegu in vrsti storitev. Dodatni podatek ne pomeni dodatne obveznosti za davčne zavezance, saj se ti podatki na računu navajajo že z vidika varstva potrošnikov, da je potrošnikom omogočeno preverjanje pravilnosti zaračunanega zneska glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma storitev.

Določbe pravilnika davčnim zavezancem, ki izdajajo račune prek registrske blagajne, lahko te podatke zagotovijo tako, da navedejo opis skupine blaga, vendar mora v tem primeru kupcu blaga omogočiti, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na količino in vrsto dobavljenega blaga.

To določilo spreminja predlog Pravilnika o izvajanju ZDDV in sicer se lahko podatki o količini in vrsti dobavljenega blaga oz. obseg in vrsto opravljenih storitev zagotovi tako, da davčni zavezanec navede opis skupine blaga oz. storitev, vendar mora v tem primeru kupcu blaga omogočiti, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na količino in vrsto dobavljenega blaga oz. vrsto opravljenih storitev.

**Podatki o vrsti
in količini
opravljenega
prometa**

Sprejet pravilnik vsebinsko ne odstopa od predloga, namesto »mora v tem primeru kupcu omogočiti«, je uporabljen le izraz »omogoča kupcu...«.

V okviru posebnih določb glede izdaje računov (valuta zneska DDV in elektronski računi) in v zvezi s pošiljanjem elektronskih računov je po novem omogočeno

tudi pošiljanje elektronskih računov preko elektronsko izmenjavo podatkov (EDI). Takšen način pošiljanja računov je po Direktivi Sveta obvezujoč.

Račun v elektronski obliki

Račun se lahko izda v elektronski obliki v skladu s predpisi, ki določajo elektronsko poslovanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- zagotovljena mora biti avtentičnost izvirnika računa, tako da prejemnik računa lahko ugotovi, da je tak račun resnično poslal izdajatelj računa;
- iz elektronskega sporočila morata biti razvidna čas in kraj odpošiljanja in prejema računa;
- zagotovljena mora biti integriteta računa, tako da uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo podatkov na računu.

Davčni zavezanec, ki istemu prejemniku na elektronski način pošlje ali da na razpolago sveženj z več računi, lahko podatke, ki so skupni posameznim računom, navede samo enkrat, če so za vsak račun dostopne vse informacije.

Pred 1.1.2007 je po ZDDV veljalo, da se računi lahko izdajo v papirni obliki, lahko pa tudi v elektronski obliki, če s tem soglaša kupec oziroma naročnik. Pogoji za pošiljanje in izdajanje računov v elektronski obliki so bili predpisani v 97. členu Pravilnika o izvajanju ZDDV. Ta določba je sedaj prenesena v zakon, vendar ne v celoti, kajti po »starem« je veljalo, da mora davčni zavezanec, ki pošilja in izdaja elektronske račune, svojo izbiro o elektronskem pošiljanju računov vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu organu na posebnem obrazcu, sicer se šteje, da račun ni izdan za namene odbitka vstopnega DDV.

Naročnine, najemnine, članarine

Od 1.1.2008 dalje je črtan 145. člen pravilnika, kar pomeni, da davčnemu zavezanecu, ki dobavlja blago oziroma storitve na podlagi vnaprejšnjega plačila (naročnine, najemnine, članarine ipd.) ni treba več izdati računa zadnji dan obdobja, na katerega se plačilo nanaša, oziroma do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po preteku davčnega obdobja, na katerega se plačilo nanaša. Davčni zavezanec se glede izdaje računa vseh predplačil ravna po 144. členu PZDDV-1.

► Navajanje določil na računih za »nezaračunavanje« DDV

Če davčni zavezanec na izdanem računu zaračunava promet od katerega ne obračuna DDV, bodisi da gre za oprostitve plačila DDV oz. je plačnik DDV naročnik blaga oz. prejemnik storitev, se mora na računu sklicevati na določila zakona oz. na določila direktive, ki določajo »te oprostitve«.

Pri določbah, ki se nanašajo na navajanje podatkov na računih, kjer gre za oprostitve plačila DDV, za posebno ureditev zaračunavanja DDV in za obrnjeno davčno obveznost, davčni zavezanci navajajo »klavzule«, zakonske člene, v katerih je definiran tak promet.

Od 1.1.2007 dalje je dodano še sklicevanje na Šesto direktivo, kar po »starem« zakoniku ni veljalo.

ZDDV-1 se razume tako, da se za oprostitvev plačila DDV navede ustrezni člen zakona o DDV oz. veljavno določilo Šeste direktive. To pa pomeni, da davčnemu zavezanecu ni potrebno »opisno« navajati določbo, ki določa oprostitvev. ZDDV je do 31.12.2006 določal, da davčni zavezanec, ki opravi dobavo blaga oz. storitev, za katero je predpisana oprostitvev plačila DDV, oz. je predpisano, da je plačnik DDV naročnik, mora na računu **navesti določbo tega zakona, ki določa oprostitvev**.

Po 1.1.2007 zakon navaja (11. in 13. točka 82. člena ZDDV-1), da se v primeru oprostitvev DDV ali če je plačnik DDV kupec ali naročnik oz. v primeru uporabe posebne ureditve, navaja veljavna določba Šeste direktive Sveta 77/366/EGS ali ustrezni člen zakona ali drugo sklicevanje, **ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV ali predmet obrnjene davčne obveznosti oz. kaže na to, da je bila uporabljena posebna ureditev**.

**Po 11. točki 82.
člen ZDDV-1
»velja stara«
direktiva**

Davčni zavezanec se tako na računu sklicuje bodisi na določila ZDDV-1 oz. namesto naših določb uporabi določila Direktive Sveta.

Davčni zavezanec na računu uporabi le eno določilo.

Ker je Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS razveljavljena (od 1.1.2007 dalje se uporablja Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. november 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost: *to bo moral upoštevati tudi zakonodajalec!!!*) sklicevanja na razveljavljeni direktivi pomenijo sklicevanje na to direktivo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi XII.

**Primerjalna
tabela XII**

V nadaljevanju je navedenih nekaj »primerjalnih« klavzul, kot pomoč tudi angleška verzija, ki jih davčni zavezanec od 1.1.2007 navaja na račune.

Klavzule

Do 31.12.2006

Po 1.1.2007

Izvoz blaga	Oprostitvev po 1. točki 31. člena ZDDV	a) točka 1. odstavka 52. člena ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 52 item a) Paragraph 1 of the Law of The Value Added tax. ali člen 146(1)(a) Direktiva Sveta 2006/112/ES
-------------	--	---

Dobava blaga v Skupnost	Oprostitev po 1. točki 31. a člena ZDDV	1. točka 46. člena ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 46 item 1 of the Law of The Value Added tax. ali člen 138 (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES
Storitve v tretje države: povezane z izvozom blaga (posredovanje pri izvozu blaga), posredovanje izven Skupnosti	14. točka 31. člena ZDDV	1. odstavek 55. člena ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 55 Paragraph 1 of the Law of The Value Added tax. ali člen 153, prvi in drugi pododstavek Direktiva Sveta 2006/112/ES
Storitve v Skupnosti: kadar gre za storitve posredovanja (agentske storitve) povezane z blagom in je naročnik ID zavezanec znotraj Skupnosti	2. odstavek 18. c člena ZDDV	2. odstavek 25. člena ZDDV VAT is not calculated in accordance with Article 25 Paragraph 2 of the Law of The Value Added tax. ali člen 44, prvi in drugi pododstavek Direktiva Sveta 2006/112/ES
Storitve: kadar gre za storitve svetovanja in je naročnik v Skupnosti	3. odstavek 3. odstavka 17. člena ZDDV	c) točka 1. odstavek 29. člena ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 29 item c) Paragraph 1 of the Law of The Value Added tax. ali člen 56 (1) (c) Direktiva Sveta 2006/112/ES
Storitve: kadar gre za storitve svetovanja oz. računovodstva in je naročnik izven Skupnosti	Določila 18. člena ZDDV: Če se storitev uporabi in uživa v Sloveniji se obračuna DDV (po 18. členu ZDDV)	c) točka 1. odstavka 29. člena ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 29 item c) Paragraph 1 of the Law of The Value Added tax.
Storitve oglaševanja	3. odstavek 3. odstavka 17. člena ZDDV: če se storitev uporabi in uživa v Skupnosti oz. izven Skupnosti	b) točka 1. odstavka 29. člena ZDDV-1 upoštevati tudi določilo 29. člena Pravilnika o izvajanju ZDDV: kraj uživanja oz. uporabe storitev - če je po 29. čl. ZDDV-1 kraj v Sloveniji je brez DDV, če se storitev dejansko uporabi in uživa izven Skupnosti - če je po 29. čl. ZDDV-1 kraj izven Skupnosti, je DDV v Sloveniji, če se storitev dejansko uporabi in uživa v Sloveniji

Storitve prevoza: prevoz blaga izven Skupnosti : povezan z izvozom	13. točka 31. člena ZDDV	e) točka 1. odstavka 52. člena ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 52 item e) Paragraph 1 of the Law of The Value Added tax. ali člen 146 (1) (e) Direktiva Sveta 2006/112/ES.
Prevoz blaga znotraj Skupnosti: začetna in končna pot v Skupnosti: Naročnik ID zavezanec v Skupnosti	3. odstavek 18. a člen ZDDV	3. odstavek 27. člena ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 27 Paragraph 3 of the Law of The Value Added tax. ali člen 47, prvi in drugi pododstavek Direktiva Sveta 2006/112/ES.
Posredovanje pri prevozu blaga znotraj Skupnosti	2. odstavek 18. c člen ZDDV	8. odstavek 27. člen ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 27 Paragraph 8 of the Law of The Value Added tax. ali člen 50, prvi in drugi pododstavek Direktiva Sveta 2006/112/ES.
Najem oz. zakup nepremičnin	oprostitvev po 2. točki 1. odstavka 27. člena ZDDV	3. točka 44. člen ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 44 item 2 of the Law of The Value Added tax. ali člen 135 (1)(I) Direktiva Sveta 2006/112/ES
Finančne storitve	4. točka 1. odstavka 27. člen ZDDV	4. točka 44. člena ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 44 item 4 of the Law of The Value Added tax. ali člen 135 (1) (b) do (f) Direktiva 2006/112/ES
Storitve na nepremičninah izven Slovenije	1. točka 2. odstavka 17. člen ZDDV	26. člen ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 26 of the Law of The Value Added tax. ali člen 45 Direktiva 2006/112/ES

Storitve na premičninah: za naročnika v Skupnosti	18. d člen ZDDV	4. odstavek 28. člena ZDDV-1 VAT is not calculated in accordance with Article 28 Paragraph 4 of the Law of The Value Added tax. ali člen 55, prvi in drugi pododstavek Direktiva Sveta 2006/112/ES
Plačevanje DDV po posebni ureditvi za rabljeno blago	DDV je obračunan po 48. členu ZDDV in po 50. c členu ZDDV na računu ni izkazan	DDV je obračunan po 102 členu ZDDV-1 in po 110. členu ZDDV-1 na računu ni izkazan ali člen 325 Direktiva Sveta 2006/112/ES

► ***Računi za vnaprejšnje plačilo***

Določila povezana z obveznostjo izstavitve računa za vnaprejšnja plačila ostajajo nespremenjena. ZDDV-1 v 4. in 5. točki 1. odstavka 81. člena navaja, da mora vsak davčni zavezanec zagotoviti, da je izdan račun, za vsako predplačilo, ki ga prejme pred opravljeno dobavo blaga ali storitev oz. preden so storitve dokončane. Če davčni zavezanec še ni izdal računa za prejeto predplačilo, vendar je do zadnjega dne davčnega obdobja v katerem je prejel predplačilo že izdal račun za opravljene dobave blaga oz. storitev, mu ni potrebno izdati računa za predplačilo.

Račun za predplačilo, ki se izda za oproščene dobave blaga znotraj Skupnosti, ni izdan za namene DDV. Za oproščene dobave blaga znotraj Skupnosti velja, da mora davčni zavezanec razpolagati z dokazili, da je bilo blago odpeljano iz Slovenije v drugo državo članico.

► ***Računi, ki jih izdajajo osebe, ki niso ID zavezanci za namene DDV***

Računu nezavezancev za DDV

Kakšen račun, podatke oz. elemente računa, mora izstaviti davčni zavezanec po 94. členu ZDDV-1, tj. davčni zavezanec, ki ni identificiran za namene DDV, ker ne izpolnjuje pogojev za zavezanca iz tega člena, navaja 141. člen Pravilnika o izvajanju ZDDV.

Po tem določilu mora ta davčni zavezanec na računu navesti **najmanj** naslednje podatke:

- datum izdaje,
- zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa (št. računa),
- svojo firmo oz. ime in sedež oz. stalno prebivališče,

- prodajno ceno blaga oz. storitev (brez DDV) in
- skupno vrednost prodanega blaga oz. opravljene storitve (brez DDV).

Če ta davčni zavezanec izstavi račun drugemu davčnemu zavezancu mora poleg naštetih podatkov navesti še podatek o količini in vrsti dobavljenega blaga oz. obsegu in vrsti opravljenih storitev.

Poleg teh elementov, ki so naštet kot obvezni, lahko navede tudi da ni ID zavezanec za namene DDV po 94. členu ZDDV-1, kar pa zakon kot tudi ne pravilnik eksplicitno ne navajata.

Ministrstvo za finance je na vprašanje glede navajanja podatkov na računih v **pojasnilu št. 423-15/2007/37**, 13. 3. 2007 odgovorilo, da v primeru izvajanja upravnih nalog, v zvezi s katerimi se v skladu z ZDDV-1 določena oseba ne šteje za davčnega zavezanca in ji zato ni potrebno obračunati DDV, ta oseba na izdanih računih ni dolžna navajati podatkov kot so predpisani z ZDDV-1, niti tega, da DDV ni obračunan v skladu z ZDDV-1.

Pojasnilo DURS

Posebnosti:

1. **Kako mora zgledati račun upravljavca, s katerim zaračunava promet, ki ga opravi v imenu in za račun naročnika (deluje v tujem imenu in za tuj račun)?**

Razdelilnik stroškov

V primeru, ko upravljavec le prerazdeli stroške, ne opravi obdavčljive transakcije (obdavčene ali oproščene), zato mu za tako prerazdelitev ni potrebno izdati računa. Od prejetih računov dobaviteljev za opravljene storitve in dobave blaga za tuj račun tudi nima pravice do odbitka vstopnega DDV.

V skladu z a) točko 67. člena ZDDV-1 mora imeti davčni zavezanec za uveljavljanje pravice do odbitka DDV račun, izdan v skladu z 81. do 84. členom tega zakona.

Znesek DDV, ki ga upravnik stavb prikaže na razdelilniku lastnikom oziroma najemnikom stavb, se za prejemnika šteje kot odbitek DDV.

Kako izdaja račune upravljavec **pojasnjuje DURS v mnenju št. 0612-39/2007-2**, 5. 3. 2007:

Pojasnilo DURS

»Na obračunu oziroma razdelilniku upravljavec po ključih prerazdeli (bruto) zneske (z DDV), skupno vrednost blaga oziroma storitve z DDV, zaračunane s strani dobaviteljev. 72. člena Pravilnika o izvajanju ZDDV-1 storitve in dobave blaga v zvezi z najemom oziroma zakupom nepremičnin iz 2. točke 44. člena ZDDV-1, kot na primer: dobava vode, električne energije, plina, energije za ogrevanje, odvoz smeti, v primeru, če jih najemodajalec ali upravnik stavb le prerazdeli najemnikom oziroma lastnikom stavb, so neobdavčljive.«

2. Vsebina izdanih dobropisov:

Sestava dobropisa

Z dobropisom se običajno popravlja »prvotni«, že izdan račun. Dilema, ki se postavlja davčnim zavezancem je, ali je treba na izdanih dobropisih navajati podatke o davčni osnovi pred popravkom, vrednost DDV pred popravkom, davčno osnovo po zmanjšanju in znesek DDV po zmanjšanju ali je dovolj, če se na izdani dobropis napiše: »veza račun št. ... z dne ...«.

Pojasnilo DURS

Na to vprašanje je **DURS v pojasnilu, št. 4230-16/2007**, 21. 2. 2007 navedlo, da obvezne podatke na računu določa 82. člen ZDDV-1, načine, kako lahko davčni zavezanec popravi obračunani DDV, pa določa Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost v 146. členu.

Izdani dobropisi štejejo za dokumente oziroma sporočila, ki spreminjajo prvotne račune in se nanje nedvoumno nanašajo. Da se zagotovi nedvoumno nanašanje na prvotne račune, je dovolj **sklicevanje na njihove številke**.

Na izdanih dobropisih mora biti med drugim naveden tudi podatek o novi davčni osnovi, od katere se obračuna DDV, in znesek DDV.

Menim, da je to pojasnilo dovolj nazorno in da ga bodo davčni zavezanci s »pripitom«
uporabljali.

3. Zaokroževanje zneskov na računih in odbitek DDV

Od uvedbe EUR dalje, tj. od 1.1.2007, so se pojavila odstopanja pri izračunih DDV na izdanih računih, ki so posledica zaokroževanja zneskov EUR.

Iz določb zakona oz. iz Pravilnika o izvajanju ZDDV-1 izhaja, če se račun nanaša na več vrst blaga oz. storitev, se lahko vrednosti brez DDV, ki se nanašajo na blago oz. storitve, ki so obdavčene z enako davčno stopnjo, seštejejo, od seštevka pa se obračuna DDV po predpisani davčni stopnji.

Pri tem mora biti znesek DDV izkazan v EUR in centih. Pri označevanju cen pa se od 1.1.2007 dalje uporablja tudi Zakon o uvedbi Eura. Ta v 19. členu pravi, da se z dnem uvedbe eura cene za blago in storitve preračunajo na najmanj tri decimalna mesta in zaokrožijo ter izkazujejo na ne manj kot dve decimalni mesti. Zneski vmesnih operacij pa se morajo zaokrožiti na najmanj toliko decimalnih mest, kolikor jih ima cena, iz katere je vmesna operacija pridobljena. Pri tem se vmesne operacije štejejo operacije, pri katerih takojšnji cilj operacije ni plačilo ali knjiženje kot končni obračun ustreznega denarnega zneska.

To pomeni, da se DDV obračunava od izračunane davčne osnove, iz vseh vmesnih operacij, ki jo davčni zavezanec zaokroži na dve decimalni mesti.

V zvezi s to tematiko omenjam **pojasnilo DURS št. 4230-48/2007**, 29.1.2007, ki navedeno tudi potrjuje.

»Kot primer navaja sledeče:

Davčni zavezanec zaračuna 16 kosov po ceni 4,02 EUR, kar znaša skupaj 64,32 EUR.

Od te osnove naj bi obračunal 20% DDV, v znesku 12,86 EUR.

Na računu pa ni izkazana cena 4,02 EUR pač pa $4,0150 \text{ EUR} \cdot 16 \text{ kos} = 64,24$
(prenižka davčna osnova), od te osnove 20% DDV znaša 12,85 EUR.

Davčni zavezanec, bi kot opisano moral davčno osnovo zaokrožiti na dve decimalni mesti in od te osnove obračunati DDV, torej je pravilen DDV 12,86 EUR in ne 12,85 EUR, kot znaša izračun od davčne osnove zaokrožene na štiri decimalni mesti.«

Kako pa ravna prejemnik takega računa, ali si lahko odbije DDV v višini 12,86 EUR, tako kot je izkazano na računu, ali si ga odbije le toliko, kolikor bi moral biti prikazan na računu (12,85 EUR)?

Iz vprašanja izhaja, da si davčni zavezanec tako poračuna »več vstopnega DDV« kot bi si ga po določbah zakona lahko.

V zvezi s to tematiko je prav tako **DURS izdal pojasnilo št. 4230-117/2007, 3.4.2007** in če le na kratko povzamem DURS meni, da v kolikor je na prejetem računu znesek DDV višji, kot bi lahko bil obračunan od izkazane davčne osnove, razlika pa je posledica zaokroževanja posameznih zneskov na računu, ima prejemnik računa pravico odbiti celotni znesek DDV. Znesek DDV je namreč obračunan pravilno, davčni zavezanec pa je ta znesek DDV tudi dolžan plačati ali ga je plačal.

Pojasnilo DURS

Če pride do razlik samo zaradi zaokroževanja, je namreč znesek DDV na računu obračunan pravilno, davčni zavezanec pa je ta znesek DDV tudi dolžan plačati ali ga je plačal.

